Dosarul nr. 3-2884/2022
2-22171680-12-3-24112022

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 01.10.2024 în mun.Chişinău
Hotărârea integrală întocmită la 30.12.2024

01.10.2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Instanța compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Executorul Judecătoresc Iacob Miron împotriva Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lîngă UNEJ, persoane terțe Vitalie Mihalachi și Natalia Mihalachi, cu privire la anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 24.11.2022, executorul judecătoresc Iacob Miron, a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Rășcani), cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, solicitînd :

- Recunoașterea nulității deciziei Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești, de pe lîngă UNEJ, nr.37/308 DFA Chișinău, datată cu 07.10.2022, luată în privința executorului judecătoresc Iacob Miron.

În motivarea acțiunii s-a invocat următoarele : prin decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătoreşti datată cu 07.10.2022, a fost aplicată sancţiunea disciplinară faţă de executorul judecătoresc Iacob Miron, prin care sa dispus :

- se constată abaterea disciplinară prevăzută de alin. (2) art. 21 din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătoreşti, de către executorul judecătoresc Iacob Miron expusă în sesizarea nr. 37 din 16.03.2021, şi anume : d) neglijarea gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare;
- se aplică sancţiunea prevăzută de lit.c) alin.(1) art. 24 din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătoreşti, sub formă de amendă în mărime de 50 unităţi convenţionale;
- decizia Colegiului disciplinar poate fi contestată, fără a fi necesară procedura prealabilă, în instanţa de judecată, în a cărei jurisdicţie îşi are sediul Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, în termen de 30 de zile de la comunicare în modul prevăzut la art. 23/1 alin. (6) din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătoreşti.

Consideră că modul în care organele profesionale depăşesc şi sfidează independenţa executorului judecătoresc încalcă însăşi principiile statului de drept.

Ori independenţa justiţiei este un principiu fixat în Constituţia Republicii Moldova, precum şi în tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Conform practicii Curţii Europene a Drepturilor Omului, executarea trebuie privită ca o continuare a procesului civil, deci o parte integrantă a procesului, în sensul Convenţiei.

Astfel dezideratul independenţei justiţiei, la această fază a procesului, presupune o independență a executorului judecătoresc.

Iar dacă este negată independenţa executorului judecătoresc, principiile statului de drept rămîn simple aparenţe, iar justiţia, chiar facută în mod echitabil, într-un termen rezonabil rămîne a fi lipsită de finalitatea sa necesară.

Lipsa de motivare. Precedentul de interpretare a Convenţiei Europene. În cauza civilă de faţă solicită ca instanţa de judecată să se conducă de precedentul de interpretare a Convenţiei Europene a Drepturilor şi Libertăţilor Fundamentale stabilit prin Hotărîrea CtEDO din 31 martie 2009 în cauza HYDE PARK vs Rep. Moldova (cererea nr. 33482/06). Hotărîrea CtEDO citată mai sus stabileşte :

- Este adevărat că în cadrul procedurilor judiciare ulterioare instanțele judecătorești au invocat motive noi pentru respingerea cererii Hvde Park de autorizare a întrunirii.

Totuşi, articolele 11 şi 12 ale Legii cu privire la organizarea şi desfăşurarea întrunirilor acordă autorităților locale competența exclusivă privind autorizarea sau nu a întrunirilor. Legea nu prevede, iar Guvernul nu a sustinut contrariul, că și alte autorități ale statului, precum instantele judecătoresti, sunt în drepţ, în temeiul Legii cu privire la organizarea sau desfăsurarea întrunirilor să exercite această competență în nume propriu sau în numele autorităților locale. Mai mult, Curtea nu poate decât să noteze că aceste motive au fost menționate în hotărârile instantelor iudecătoresti cu mult timp după data planificată pentru organizarea întrunirii. Din acest motiv, Curtea consideră că procedurile judiciare referitoare la respingerea cererii Hyde Park cu privire la desfaşurarea întrunirilor care au urmat după emiterea deciziei Consiliului municipal şi motivele aduse de către instanţele judecătoreşti pentru menţinerea deciziei respective nu urmează a fi luate în consideraţie.

Luând în consideraţie circumstanţele sus-menţionate, Curtea conchide că ingerinţa nu a corespuns unei necesităţi sociale imperioase şi, astfel, nu era necesară într-o societate democratică. Prin urmare, a avut loc o violare a articolului 11 al Conventiei,

Lipsa unei motivări suficiente este un temei desinestătător, pentru constatarea încălcării drepturilor ocrotite de Convenţia europeană.

Mai mult, odată ce art. 24 alin. (3) a Legii contenciosului administrativ dispune : „La examinarea în instanţa de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probaţiunii este pusă pe seama pîrîtului”, iar în materie de despăgubire, sarcina probaţiunii revine ambelor părţi.

Conform legii procesuale Pîrîtului îi revine sarcina să demonstreze legalitatea şi temeinicia actelor contestate.

Similar cu precedentul CtEDO invocat, în pricina civilă examinată, Pîrîtul - CDEJ al UNEJ este singurul în drept să motiveze actele sale. Motivarea actelor administrative ale Pîrîtului, de către instanţă ar însemna asumarea unei competenţe străine şi un fapt contrar practicii de aplicare a Convenţiei.

Astfel înaintează prezenta acţiune în instanţa de judecată şi solicită apărarea drepturilor lezate ale Reclamantului.

Repunerea în termen.

Aşa cum decizia Colegiului Disciplinar a fost comunicată prin e-mail pe 24.10.2022, reclamantul a fost în imposibilitate de a cunoaşte mai devreme dispozitivul deciziei, mai mult ca atît nu i-a fost comunicată decizia motivată, care pînă în prezent nu este publicată nici pe pagina web oficială a MJ şi a UNEJ al RM.

În asemenea împrejurări solicită repunerea în termen.

Coparticiparea procesuală.

Într-o cauză civilă similară reprezentantul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti a solicitat încetarea procesului intentat împotriva Colegiului Disciplinar, deoarece acest organ nu are personalitate juridică. Corespunzător Colegiul nu are capacitate procesual-civilă pasivă şi nu poate avea calitate de Pîrît într-o cauză în ordinea contenciosului administrativ.

Practica recunoaște Colegiului Disciplinar capacitate procesual pasivă, în virtutea prevederilor specifice ale Legii contenciosului administrativ.

Totuşi pentru evitarea soluționării cauzei civile într-un mod contrar, şi pentru a nu da loc la stabilirea unei noi practici, indică în calitate de copîrîţi atît Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești (organ independent, cel puţin declarativ) de pe lîngă UNEJ cît şi Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești.

Pârâtul – Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lîngă UNEJ, la 10.05.2023 a expediat în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) referința asupra prezentei cereri de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.148-155).

Prin Încheierile judecătorești din 02.08.2023 și respectiv 20.02.2024, s-au atras în proces în calitate de persoane terțe : Vitalie Mihalachi și Natalia Mihalachi (f.d.160, 174).

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, reclamantul - Iacob Miron, nu s-a prezentat, însă la 20.02.2024 a expediat explicațiile sale în forma scrisă (f.d.165-171), considerente din care, instanța în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

R/pîrîtului Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lîngă UNEJ - avocatul Iurii Mihov, în ședința de judecată, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept indicate în referință.

Persoanele terțe, Vitalie Mihalachi și Natalia Mihalachi, în ședința de judecată nu s-au prezentat, instanța însă în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Audiind explicațiile părții prezente, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanţa de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul instanța, reține următoarele.

În condițiile speței, Decizia Colegiului Disciplinar al executorilor judecătorești pe lîngă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nr.37/308 DFA din 07.10.2022 (f.d.8, 142-146), constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru Iacob Miron, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, asemenea gen de litigii sunt exceptate de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art.24 alin.(7) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, combinat cu art. 163 lit. c) Cod Administrativ.

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța corelînd momentul emiterii dispozitivului deciziei – 07.10.2022, data contestării acesteia în instanța de judecată – 24.11.2022, și respectiv data întocmirii deciziei motivate și plasării pe pagina web oficială a Ministerului Justiţiei şi a Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti în compartimentul dedicat Colegiului disciplinar – 06.04.2023, decizie care de fapt urma a fi motivată și plasată pînă la 28.10.2022, se atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, Iacob Miron, revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este o acțiune în anulare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Materialele cauzei denotă că, la 06.04.2020 de către Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a fost emisă hotărîrea judecătorească nr.2-20472/201, pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Super Credit” împotriva lui Mihalachi Natalia, prin care s-a încasat de la Mihalachi Natalia în beneficiul SRL „Super Credit” datoria în sumă de 23 500 lei și taxa de stat 705 lei, în acest sens fiind eliberat titlu executoriu (fila nr.58, dos.administrativ).

Prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron nr.010-1901/20 din 12.08.2020, a fost dispusă intentarea procedurii de executare nr.010-1901/20 în temeiul documentului executoriu nr.2-20472/201, prin aceeași încheiere fiind propus debitorului de a executa documentul executoriu în termen de 15 zile (fila nr.52, dos.administrativ). De asemenea se constată că încheierea expediată debitorului a fost restituită cu mențiunea „nereclamat” (fila nr.50-51, dos.administrativ).

La solicitarea executorului judecătoresc din 12.08.2020, Agenția Servicii Publice la 18.08.2020 a emis răspunsul nr.03/01-38762ej, prin care a adus la cunoștință primului faptul că : după Mihalachi Vitalie sunt înregistrate următoarele mijloace de transport : Mercedes C200 n/î ***** și Mercedes E200 n/î ***** (fila nr.40, dos.administrativ).

Prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron nr.010-1901/20 din 07.09.2020, a fost dispus :

- A obliga Poliţia de Frontieră şi Inspectoratul Naţional de Patrulare de a căuta şi reţine unităţile de transport : 1) Mercedes C200 n/î ***** și 2) Mercedes E200 n/î *****, ce aparţine cu drept de proprietate soţului debitorului Mihalachi Natalia şi anume Mihalachi Vitalie, împreună cu setul de chei şi certificatul de înmatriculare, în cazul imposibilităţii prezentării executorului judecătoresc, a deplasa unitatea de transport reţinută la parcarea cu plată cu informarea imediată a executorului judecătoresc;

- A obliga Poliţia de Frontieră de a nu permite trecerea frontierei de stat a automobilelor sus menţionate, în caz de depistare a le reţine cu informarea imediată a executorului judecătoresc. Dacă în automobilele reţinute se vor depista bunuri materiale uşor alterabile sau bunuri ce aparţin terţelor persoane, a permite ridicarea lor. Unităţile de transport urmează a fi ridicate,după caz eliberate de către executorul judecătoresc ce le-a anunţat în căutare şi a solicitat reţinerea, după caz a elibera creditorului sau debitorului numai după primirea încheierii executorului judecătoresc (privind anularea măsurilor de asigurare, împutemicirea/încredinţarea creditorului de a ridica unitatea de transport pentru a fi transportat la sediul executorului judecătoresc pentru a fi întocmite actele necesare (fila nr.37-38, dos.administrativ).

Prin cererea adresată Executorului judecătoresc Iacob Miron la 10.09.2020, reprezentantul debitorului Mihalachi Natalia – avocatul Andrei Beruceașvili, a menționat că la moment debitorul nu se află în țară, nu are posibilitate de achita integral datoria, însă are posibilitatea de a achita lunar cîte 4000 lei începînd cu luna octombrie 2020 și pînă la stingerea integrală a datoriei și cheltuielilor de executare (fila nr.32, dos.administrativ).

Prin Nota informativă din 23.09.2020, creditorul SRL „Super Credit” a adus la cunoștință Executorului judecătoresc Iacob Miron, faptul că consideră oportun de a accepta propunerea debitorului privind achitarea în rate (fila nr.31, dos.administrativ).

Prin încheierea Executorului judecătoresc Iacob Miron din 16.12.2020, a a fost dispusă încetarea procedurii de executare în legătură cu achitarea integrală a datoriei inclusiv și a cheltuielilor de executare (fila nr.29, dos.administrativ).

Tot la 16.12.2020, a fost emisă încheierea cu privire la anularea sechestrului/restricției aplicate prin încheierea nr.010-1901/20 din 07.09.2020 (fila nr.26, dos.administrativ).

La 16.03.2021, Mihalachi Vitalie a adresat Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lîngă UNEJ, plîngere prin care a solicitat : atragerea la răspundere disciplinară cu aplicarea sancțiunii disciplinare în privința Executorului judecătoresc Iacob Miron.

În motivarea plîngerii a invocat următoarele : *„Vin să menţionez că subsemnatul, Mihalachi Vitalie, la data de 24 ianuarie 2021 mă deplasam împreună cu sora mea bolnavă ***** spre Ucraina în vederea efectuării unor investigaţii medicale necesare tratamentului suroroii mele.*

*La punctul de trecere a frontierei vamale spre Ucraina (Palanca) Poliția de Frontieră mi-a adus la cunoştinţă precum că mijlocul de transport cu care mă deplasam - Mercedes E 200, n/î *****- este anunţat în căutare în baza unei pretinse încheieri emise de către executorul judecătoresc Iacob Miron.*

De către reprezentanţii Poliţiei de frontieră am fost informat că mijlocul de transport cu care mă deplasam urmează a fi reţinut, iar eu împreună cu sora mea urmează să fac cale întoarsă.

*La data de 24.01.2021, de către reprezentanţii Poliţiei de frontieră a fost întocmit procesul-verbal de reţinere a unităţii de transport de Mercedes E 200, n/î *****. Unitatea de transport a fost predată la păstrare împreună cu certificatul de înmatriculare şi cheile de pornire. Reprezentanţii Poliţiei de frontieră au întocmit şi Actul de examinare a mijlocului de transport*

*Am fost impus în situaţia de a mă întoarce împreună cu sora mea grav bolnavă ***** spre*

Chişinău cu un autocar, iar astfel fiindu-i grav expusă în pericol starea de sănătate a surorii mele, mai ales că scopul plecării în Ucraina a fost anume efectuarea unor investigaţii medicale pentru sora mea.

Considerăm acţiunile executorului judecătoresc Iacob Miron în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2-20472/201 din 06.04.2020 ca fiind ilegale prin prisma următoarelor argumente :

- Subsemnatul, Mihalachi Vitalie, nu am, fost citat de către executorul judecătoresc în calitatea de participant implicat în procesul de executare, situaţie care contravine prevederilor art.22 Cod de executare;

- Subsemnatul, Mihalachi Vitalie, nu deţin calitatea de debitor nici în cadrul vre-unei proceduri de executare;

- Menţionez că în cadrul documentului executoriu nr. 2-20472/201 din 06.04.2020 emis de Judecătoria Chişinău (sediul Centru) prevede obligaţia de încasare a datoriei în sumă de 24.205 lei doar de la Mihalachi Natalia în beneficiul SRL „Super Credit". În acest document executoriu nu este prevăzută obligaţia de încasare în mod solidar a datoriei de 24.205 lei de la Mihalachi Natalia şi de la Mihalachi Vitalie;

*- Este important de a menţiona Colegiului disciplinar al executorilor judecătoreşti faptul că executorul judecătoresc Iacob Miron a emis încheirea Nr. 010-1901/20 privind anunţarea în căutare şi reţinerea unităţilor de transport Mercedes C200, n/î *****, anul fabricării 2008* şi *Mercedes E 200, n/î *****, anul fabricării 2011, iar aceste unităti de transport aparţin cu drept de proprietate exclusivă doar lui Mihalachi Vitalie, fiind dobîndite dună desfacerea căsătoriei, fiind dobîndite de către subsemnatul după desfacerea căsătoriei cu Mihalachi Natalia;*

- La data de 10 octombrie 2019, subsemnatul, Mihalachi Vitalie, am desfăcut căsătoria înregistrată cu Mihalachi Natalia, fapt care se confirmă prin copia certificată a Certificatului de divorţ Seria D-IV 0706788;

- Mijloacele de transport sunt proprietate exclusivă doar a lui Mihalachi Vitalie. Or, aceste mijloace de transport au fost dobîndite după desfacerea căsătoriei cu Mihalachi Natalia. Mijloacele de transport au fost dobîndite la data de 02.05.2020, fapt care se probează prin copia certificată a certificatelor de înmatriculare;

- Constatăm că executorul judecătoresc Iacob Miron a dispus anunţarea în căutare şi reţinerea unităţilor de transport a unei persoane care nu deţine calitatea de dibitor în cadrul vre-unei proceduri de executare, cu atît mai mult că aceste unităţi de transport nici nu constituie proprietatea soţilor Mihalachi, fiind doar proprietatea exclusivă a lui Mihalachi Vitalie şi care nu urmează să poarte absolut nici o răspundere/consecinţe în cadrul procedurii de executare pentru pretinse datorii ale fostei sale soţii, Mihalachi Natalia;

- Executorul judecătoresc Iacob Miron în cadrul procedurii de excutare urmează să identitice/determine că data de ridicare a unui act de stare civilă nu reprezintă data desfacerii căsătoriei. Or, executorul judecătoresc prin asemenea abuzuri încalcă în mod grav drepturile şi libertăţile persoanei.

- Mai mult decât atât, este important de a menţiona şi faptul că deşi la data de 16.12.2020 a fost emisă încheierea privind anularea măsurii de executare aplicată prin încheierea Nr. 010-1901/20 din 07.09.2020 în legătură cu încasarea integrală a datoriei, executorul judecătoresc nu a informat/înştiintat pînă la la data de 24.01.2021 nici Poliția de frontieră, nici Inspectoratul Național de Patrulare despre încheierea din 16.12.2020.

- Urmare a acţiunilor ilegale ale executorului judecătoresc Iacob Miron, am fost nevoit de a apela

la serviciile unui avocat pentru a-mi putea ridica mijlocul de transport reţinut de către Poliţia de frontieră.

- Urmare a acţiunilor ilegale ale executorului judecătoresc Iacob Miron, am fost nevoit la data de 25.01.2021 să mă apropii la sediul executorului judecătoresc pentru a ridica încheierea din 16.12.2020 şi de a o prezenta personal reprezentanţilor Poliţiei de frontieră pentru a-mi putea ridica unitatea de transport reţinută în mod ilegal în vamă" (fila nr.13-17, dos.administrativ).

Prin Decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești din 21.05.2021, s-a dispus : A admite spre examinare în fond sesizarea nr.37 din 16.03.2021 (fila nr.66, dos.administrativ).

Iar prin Decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești nr.37/308 DFA din 07.10.2022, s-a decis :

1. Se constată abaterile disciplinare prevăzute de art.21 alin.(2) din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătoreşti, comisă de către executorul judecătoresc Miron Iacob, expusă în sesizarea nr. 37 din 16.03.2021, şi anume : d) neglijenţa gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare;

2. Se aplică sancţiunea prevăzută de art.24 alin.(1) lit.c) din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătoreşti, sub formă de amendă în mărime de 50 unităţi convenţionale (fila nr.78, dos.administrativ).

Dezacordul cu actul administrativ individual defavorabil disputat supra a determinat reclamantul să înainteze prezenta acțiune în instanâa de judecată.

Verificând legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța conchide că acesta a fost emis de organul competent și în corespundere cu procedura stabilită de lege, de asemenea este motivată și nu subzistă excese din partea organului emitent.

Cadrul normativ general.

Conform art. 53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod Administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod Administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Conform art. 16 Cod Administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 Cod Administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 22 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 Cod Administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanță cu art. 31 Cod Administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea

publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art. 137 Cod Administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 225 Cod Administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a

epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe:

a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul;

b) competenţa autorităţii publice de a emite actul;

c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ;

d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite.

Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

Cadrul normativ special.

Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti.

Articolul 1. Domeniul de reglementare.

(1) Prezenta lege stabileşte statutul, sarcinile şi responsabilităţile executorilor judecătoreşti, modul de organizare profesională şi de autoadministrare, relaţiile lor cu autorităţile publice, cu organizaţii publice sau private.

(2) Sub incidenţa prezentei legi se află executorii judecătoreşti care efectuează acţiuni procedurale pentru executarea documentelor executorii în conformitate cu dispoziţiile Codului de executare, ale Codului de procedură civilă şi ale altor acte legislative şi normative, autorităţile publice şi organizaţiile implicate în activitatea executorului judecătoresc.

Articolul 2. Activitatea executorului judecătoresc.

(1) Executorul judecătoresc este persoană fizică învestită de stat cu competenţa de a îndeplini activităţi de interes public prevăzute de prezenta lege şi de alte legi. În exercitarea atribuţiilor de serviciu, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat. Doar executorul judecătoresc licenţiat şi învestit în condiţiile prezentei legi poate efectua executarea silită.

(2) Activitatea executorului judecătoresc nu este activitate de întreprinzător.

(3) Activitatea executorului judecătoresc se desfăşoară în condiţiile legii, cu respectarea drepturilor şi a intereselor legitime ale părţilor în procedura de executare şi ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naţionalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenenţă politică, de avere, de origine socială sau de orice alt criteriu.

Articolul 8. Obligaţiile executorului judecătoresc.

Executorul judecătoresc este obligat: k[3]) să transmită imediat în adresa organului afacerilor interne încheierea de ridicare a măsurilor de asigurare a executării pentru documentele executorii executate dacă în cadrul procedurii de executare a acestora a emis încheieri de declarare în căutare a mijloacelor de transport.

Articolul 21. Răspunderea disciplinară.

(1) Executorul judecătoresc răspunde disciplinar pentru săvîrşirea unei abateri disciplinare.

(2) Constituie abatere disciplinară : d) tergiversarea sistematică sau neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare.

Articolul 23. Procedura disciplinară.

(1) În termen de cel mult 30 de zile de la înregistrarea sesizării privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc va fi numită data examinării ei, care va fi comunicată autorului sesizării, executorului judecătoresc şi membrilor Colegiului disciplinar. În acelaşi termen, copia de pe sesizare este remisă executorului judecătoresc prin una dintre modalitățile stabilite de Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sau prin orice mijloc ce permite confirmarea recepționării.

(2) În termenul indicat la alin. (1), copia de pe sesizare este remisă membrilor Colegiului disciplinar.

(3) Şedinţele Colegiului disciplinar sînt publice, cu excepţia cazurilor în care Colegiul disciplinar decide, din oficiu sau în baza cererii scrise a executorului judecătoresc ori a autorului sesizării, examinarea cauzei în şedinţă închisă pentru a preveni divulgarea unor informaţii confidenţiale din cadrul procedurii de executare sau pentru protecţia vieţii private.

(4) Secretarul Colegiului disciplinar asigură accesul executorului judecătoresc şi al autorului sesizării privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc, precum şi al reprezentanţilor acestora, la sesizare şi la materialele care o însoţesc.

(5) Executorul judecătoresc este obligat să prezinte Colegiului disciplinar copia autentificată de pe materialele din dosarul de executare care este obiect al sesizării şi orice alte acte relevante pentru pretenţiile invocate în sesizare în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii copiei de pe sesizare.

(6) Membrii Colegiului disciplinar sînt în drept să solicite executorului judecătoresc prezentarea opiniei şi a altor probe necesare pentru elucidarea faptelor invocate în sesizarea privind tragerea la răspundere disciplinară.

(7) În timpul examinării sesizării privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc, prezenţa la şedinţă a executorului judecătoresc vizat este obligatorie. Dacă executorul judecătoresc lipseşte în mod nejustificat, Colegiul disciplinar poate examina sesizarea în lipsa acestuia.

(8) În cadrul şedinţelor Colegiului disciplinar, executorul judecătoresc şi autorul sesizării pot fi asistaţi de avocat sau un reprezentant. Executorul judecătoresc, avocatul acestuia sau reprezentantul au dreptul să dea explicaţii, să prezinte probe şi să formuleze în orice moment demersuri.

(9) La decizia Colegiului disciplinar pot fi audiate şi alte persoane, invitate la propunerea executorului judecătoresc sau a Colegiului disciplinar, pot fi studiate documente şi alte materiale atît din dosarul de executare, cît şi prezentate suplimentar de participanţii în cadrul procedurii disciplinare.

(10) În cazul în care, pe parcursul examinării sesizării privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc, se constată că actele executorului judecătoresc care constituie obiect al sesizării sînt în acelaşi timp obiect al unui litigiu în instanţa de judecată, Colegiul disciplinar, după caz, suspendă examinarea sesizării pînă la pronunţarea unei decizii irevocabile a instanţei judecătoreşti.

(11) Retragerea sesizării privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc poate constitui temei de încetare a procedurii disciplinare doar în cazul în care în procesul examinări sesizării nu sînt constatate fapte care au dus la lezarea drepturilor altor persoane interesate sau a altor interese ocrotite de lege.

Articolul 23[1]. Deciziile Colegiului disciplinar.

(1) Colegiul disciplinar emite una dintre următoarele decizii privind:

a) constatarea abaterii disciplinare şi aplicarea unei sancţiuni disciplinare;

b) respingerea sesizării privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc, în cazul în care s-a constatat lipsa temeiurilor pentru tragerea la răspundere disciplinară;

c) încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care Colegiul disciplinar constată expirarea termenelor de tragere la răspundere disciplinară prevăzute la art. 21[1].

Articolul 24. Sancţiunile disciplinare.

(1) Sancţiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea faptei şi constau în :

a) avertisment, cu obligația de a se instrui, pe cheltuială proprie, pe o durată de la 4 pînă la 8 ore academice;

b) mustrare, cu obligația de a se instrui, pe cheltuială proprie, pe o durată de la 8 pînă la 24 de ore academice;

c) amendă;

d) suspendarea activităţii executorului judecătoresc pe un termen de la o lună pînă la 6 luni;

e) retragere a licenţei.

Codul de executare.

Articolul 43. Părţile în procedura de executare.

(1) Părţi în procedura de executare sînt: creditorul şi debitorul.

(3) Debitor este persoana fizică sau juridică obligată, prin documentul executoriu, să efectueze anumite acţiuni ori să se abţină de la efectuarea lor.

Articolul 63. Măsurile de asigurare a executării documentului executoriu aplicate de către executorul judecătoresc.

(1) În scopul asigurării executării eficiente a documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare şi pe tot parcursul acesteia, executorul judecătoresc este în drept să aplice măsuri de asigurare a executării documentului executoriu în măsura în care acestea au o legătură cauzală directă cu dispozitivul documentului executoriu sau rezultă direct din acesta, după cum urmează:

a) să aplice sechestru pe mijloacele băneşti sau pe bunurile debitorului.

Codul Familiei.

Articolul 24. Urmărirea bunurilor soţilor.

(1) Fiecare soţ răspunde pentru obligaţiile proprii cu bunurile proprietate personală şi cu cota-parte din proprietatea în devălmăşie, care poate fi determinată de către instanţa judecătorească la cererea creditorului.

În debut, instanța consideră oportun de a remarca faptul că, în cadrul procedurilor disciplinare nu se examinează legalitatea și temeinicia actelor emise de executorii judecătorești, or, asemenea chestiuni se abordează în condițiile prescrise imperativ de Codul de executare și anume prin intermediul controlului exercitat de instanțele de judecată. Aici se impune necesitatea de a efectua o incursiune în materia efectelor și caracterelor juridice intrinseci ale actelor de dispoziții judecătorești, relevând următoarele.

La caz se constată că, prin hotărîrea Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 06.04.2020, s-a încasat de la Mihalachi Natalia în beneficiul SRL „Super Credit" datoria în sumă de 23 500 lei și taxa de stat 705 lei (fila nr.58, dos.administrativ), însă necătînd la faptul că căsătoria între Mihalachi Vitalie și Mihalachi Natalia a fost desfăcută în baza hotărîrii judecătorești din 10.10.2019, iar actul de divorț înregistrat de Serviciul stare civilă Centru, mun.Chișinău, la data de 09.07.2020 (fila nr.78, dos.administrativ), executorul judecătoresc Iacob Miron prin încheierea nr.010-1901/20 din 07.09.2020, a dispus : A obliga Poliţia de Frontieră şi Inspectoratul Naţional de Patrulare de a căuta şi reţine unităţile de transport : 1) Mercedes C200 n/î ***** și 2) Mercedes E200 n/î *****, ce aparţine cu drept de proprietate soţului debitorului Mihalachi Natalia - Mihalachi Vitalie, contrar prevederilor art.24 alin.(1) Codul Familiei.

De asemenea reclamantul nu a prezentat careva probe plauzibile în sensul confirmării transmiterii în adresa Poliției de Frontieră a încheierii de anulare a măsurilor de asigurare aplicate pe mijlocul de transport MercedesC200 n/î ***** ca urmare a încetării procedurii de executare la data de 16.12.2020, or după cum s-a constatat, la data de 25.01.2021 acestă restricţie nu a fost anulată, mijlocul de transport fiind

reţinut la punctul de frontieră, or acesta este obligat să transmită imediat în adresa organului afacerilor interne încheierea de ridicare a măsurilor de asigurare a executării pentru documentele executorii executate dacă în cadrul procedurii de executare a acestora a emis încheieri de declarare în căutare a mijloacelor de transport.

Faptul că încheierea de anulare a măsurilor de asigurare nu a fost expediată imediat Inspectoratului general al poliției de frontieră, se confirmă și prin răspunsul respectivei instituții nr.35/13-10228 din 27.12.2022 (f.d.173).

Colegiul Disciplinar de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești fiind sesizat de Mihalachi Vitalie a analizat minuțios conduita executorului judecătoresc Iacob Miron.

Instanța de judecată consideră justă concluzia Colegiului Disciplinar care a reținut în comportamentul executorului judecătoresc Iacob Miron comiterea abaterii disciplinare – neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare.

In concreto, Codul de executare prescrie franc că măsurile de asigurare a executării documentului executoriu sub forma sechestrului pe mijloacele bănești sau bunuri se aplică în exclusivitate față de debitor. Părți în procedura de executare sunt creditorul și debitorul, ultimul este persoana fizică sau juridică obligată prin documentul executoriu să efectueze anumite acțiuni ori să se abțină de la efectuarea lor.

Indubitabil încălcarea imputată reclamantului - executorul judecătoresc Iacob Miron, atinge gradul de gravitate reglementat de prevederile art. 21 alin. (2) lit. d) din Legea cu privire la executorii judecătorești.

Totodată, analizând per ansamblu criteriile reglementate la pct. 57 din Regulamentul de activitate al Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești și anume : caracterul şi gravitatea abaterii, împrejurările în care abaterea a fost săvârșită, cauzele şi consecinţele abaterii, gradul de vinovăţie al executorului judecătoresc, conduita executorului judecătoresc, impactul faptei asupra imaginii profesiei de executor judecătoresc, instanța consideră justă și echitabilă, *inter alia* din perspectiva unui observator obiectiv și rezonabil sancțiunea aplicată în privința executorului judecătoresc Iacob Miron.

Coroborînd circumstanţele stabilite cu certitudine în cadrul ședinței de judecată cu normele legale relevante cazului din speță, precum și suportul probatoriu dedus instanței de către participanții la proces, instanţa de judecată reţine legalitatea Actului contestat.

În concluzie, argumentele reclamantului nu pot fi reținute, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția pîrîtului se întemeiază pe o interpretare corectă a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, în conformitate cu competenţele prevăzute de lege.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Din considerentele menţionate supra, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către Executorul Judecătoresc Iacob Miron împotriva Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lîngă UNEJ, persoane terțe Mihalachi Vitalie și Mihalachi Natalia, cu privire la anularea

actului administrativ – Decizia nr.37/308 DFA din 07.10.2022, ca fiind neîntemeiată, or pîrîtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actului contestat. Iar simpla nemulțumire a părților de actele administrative individuale defavorabile, nu poate constitui motiv de admiterea a acțiunii înaintate în judecată, iar prin prisma art. 93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenție.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Executorul Judecătoresc Iacob Miron împotriva Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești pe lîngă UNEJ, persoane terțe Vitalie Mihalachi și Natalia Mihalachi, cu privire la anularea actului administrativ – Decizia nr.37/308 DFA din 07.10.2022, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru